

Ehliyet Affı, Kışlasız Bedelli Askerlik, Çek Yasası Mağdurları unutulmasın!

Yargı Paketlerinde Neler Olmalıydı?

Her ne kadar, 9. yargı paketi de Meclise sunulmuş olsa da halen Milletin önemli sorun ve beklentilerinden çok uzak kaldığını görüyoruz! Mesela 9. yargı paketi içinde icra-iflas, para cezalarında güncelleme, avukatlık, adli atama, mahkeme görevleri, temyiz, bazılarında özel maaş zammı, hacizden satış, evlilikte kadının soyadı gibi konular işlenmiş ve en kötü yanı da kişiye ve din, iman gibi değerlere

hakaret suçları hapis soruşturmasından çıkarılıp, ön ödeme ile tarifeyle bağlanmak istenmiştir. Hakaret davalarını geçim kaynağı yapan birkaç uyanıkla baş edemeyince, bütün Millet'in şahsiyetine ve değerlerine hakareti tarifeyle bağlamaya kalkıyorlar! Tabii ki kamu görevlileri ve kanunla korunanlar hariç!

Bizler aman meclis kapanmasın, sayın Vekiller yine tatile hemen çıkmasın, toplumsal beklentilerin mümkün olan her kısmı acilen karşılsın, Sayın CB R.T. ERDOĞAN'da sandıktan Millet'in mesajını aldık dediği sorunlar giderilsin diyorduk! Ne yazık ki koskoca paketten yine rutin işler, birilerine kıyak zamlar ve maalesef hakaret edenler için resmi tarife çıktı!

Halbuki yargı paketi denilince milyonlarca insanımızın kalbinin titrediği, çaresizlikle beklediği o kadar önemli sorunlarımız var ki! Hepsini bu yazıda sıralamam mümkün değil ama, önemli başlıkları kısaca hatırlatmış olayım.

Yargı Paketlerinde Mutlaka Olması Gerekenler:

1- Süresiz nafaka zulmüne ve hapis cezasına son verilmesi! TMK 175. maddenin düzeltilmesi, bu ayıbın ve aile üzerindeki kara gölgenin kaldırılması lazımdı. Bizzat Sayın CB R.T. ERDOĞAN 2018 yılında seçim sonrası ilk 100 işgünü içinde çözüleceği sözünü vermişti! Mağdur olan milyonlar haklı olarak soruyor, ne oldu bizim iş? Neden halen gereğini yapmıyorsunuz?

2-İstanbul Sözleşmesinden çekildik ama onu referans olarak alınan aileyi ifsada sürükleyen bazı yasa ve uygulamalarda virgül kadar düzeltme yapmadık! Madem böyle olacaktı İstanbul sözleşmesinden neden çekildik? Aile kurumunun ve erkeklerin hayatı üzerinde ağır bir yük ve her an felaket yaşatacak böyle bir kanun varken, evlenmek ve aile düzeni kurmak mümkün müdür?

3-Çeke para ve hapis cezası uygulaması adaletsiz ve ölçsüz bir yıkıma neden oluyor. Broşür gibi bol ve kontrolsüz çek dağıtan bankaların ciddi bir sorumluluğu aranmazken, adli ve ticari sicili temiz geçmişine rağmen, pandemi ve papaz düellosu gibi mücbir nedenlerden dolayı ödeme güçlüğüne düşen, namuslu tacir ve esnafın, çiftçinin, çekleri yazılınca yapılan muamele, gavurdan düşmana reva görülmez cinsindedir! Düşene el vermek yerine böğrüne tekme atıp hapse tıkmak, işini ve ailesini sosyo-ekonomik idama mahkum etmektir! Yargı paketinde en başlarda bu da olmalıydı!

4-Tarafı olduğumuz Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ve ek protokolünde *"Hiç kimse, yalnızca sözleşmeden doğan bir yükümlülüğü yerine getirememesinden dolayı özgürlüğünden alıkonulamaz"* hükmünü kabul etmişiz!. Öyleyse, nafaka ve çek borçlularını bir şekilde hapse tıkmayı sağlayacak zorlama tevilleri kullanmaktan neden vazgeçmiyoruz? Hukuk ve adalet bu kadar esnek midir? Yargı paketine bu garabeti kaldıracak hükümler de eklenmeliydi!

5-Trafikte veya park halinde alkolle ilgili işlem gören sürücülere yapılan zulüm arş-ı alaya ulaşmıştır! Çünkü sadece sürücüleri değil, onlarla beraber ailelerini de çok ağır ceza ve hak mahrumiyetine uğratıyoruz! Alkol kabahatine karşı verilen süre cezası çok yüksek, promil ölçülerine göre cezalar dengesiz, özel ve iş hayatı ayırımı yapılmadan kesilen mutlak cezalar çok ağır, ve hepsine tüy diken zorunlu, pahalı ama ulaşılamaz SÜDGE kurslarının eziyeti de katlanılır gibi değildir! O zaman sormak gerekir; oynanan şans oyunları kumar değil mi? Bu oyunlardan alınan vergilerin düşürülmesi daha çok oynanması için mi? 2000'li yıllarda 1-2'yi geçmeyen bu oyunlar şimdi neden 20'nin üzerinde? Ya da bu oyunlar neden serbest bırakılarak bir nesil yok edilir? Bu bir yönlendirme ve teşvik değil midir? Bu çirkinliklere göz yumup, benzer kötülöklere erişimi bu kadar kolaylar gibi rahat davranılırken, sadece alkol alanların günah keçisi yapılarak adeta hayattan koparılmaları, makul ve masum bir hal değildir! Ölümlü kazalar hariç, kapsamlı bir ehliyet affı ve millete bela edilen SÜDGE zulmüne acilen son verilmesi lazımdı!

6-31 Temmuz Covid infaz yasası olarak bilinen, 5275 sayılı kanun geçici 10. Maddesi ile hayata geçen infaz düzenlemesiyle, aynı tarihte ve aynı suçu işleyen iki farklı kişiden birisinin dosyasının olağan seyrinde kapanması, diğerinin adli süreçte takılıp uzaması nedeniyle, istemsiz oluşan farkın ağır bir faturaya dönerek mahkuma kesilmesi garabetine son verilmeliydi! Adaletin terazisi hem yargı esasında, hem de infazda gözetilmelidir. Bu zulmü kaldıracak düzenleme de pakette yer almalıydı!

7-Benim de sonradan öğrendiğim 4/4 veya tekerrür-mükerrir mağduriyeti var. Her hangi bir suçtan dolayı alınan ceza nedeniyle, HAGB (hükmün açıklanmasının geriye bırakılması) veya denetimli serbestlik kapsamında iken, aynı suçun tekrarı halinde, infaz yasasında öngörülen cezanın 4/3 yerine 4/4 yani tam oranlı hapisle uygulanması makul ve caydırıcı bir etken olarak düşünülebilir. Ancak bizdeki uygulama, birbiriyle alakasız suçlar ve istenmeden karışılan trafik kazası gibi olaylar nedeniyle de aynı katı hükmü işlettiği için, mahkumlara çok ağır ve haksız gelen bir infaza dönüşüyor. Normalde 4/3 oranla infaz edilen ve zamanı geldiğinde açık ve denetimli serbestlik alanlarına geçebilen mahkumlar, bu çok ağır hüküm nedeniyle bütün cezalarını kapalıda çekmek zorunda kalıyorlar! Mahkumdur yatsın diyemeyiz! Terör suçlusu bir mahkum rahatça 4/3 haklarından faydalanabilirken, mesela hırsızlık ve trafik kazası bileşimi yüzünden 4/4'e dönüşen bir mahkum tüm süresini kapalıda ağır şartlarda geçirmek zorunda kalıyor. Bu farkın kötülüğünü de en çok mahkum aileleri ve çocukları yaşıyorlar. Yargı paketinde bu garabete son da olmalıydı!

8-Kapasitelerinin çok üzerinde seyreden sayılarda mahkumların tutulduğu cezaevlerinde hem düzeni sağlamak, hem de mahkuma karşı yaptırım sopsası gibi kullanılmak üzere fiili uygulamalar yapan Disiplin Kurullarının, zaman zaman haksız ve keyfi seyreden kararlarına karşı mahkumların etkili bir savunma mekanizmaları bulunmuyor. Disiplin cezaları nedeniyle, normal mahkumların yararlandığı açık ve denetimli gibi aşamalardan mahrum kalınıyor. Aylardır yükselen disiplin affı çağrısına kulak verilmeli, bu konuda yapıcı bir adım atılmalıydı!

9-Babaları veya anneleri cezaevinde olan 380 bin kadar mahkum çocuğu olduğu söyleniyor. Bu çocukların doğal olarak yaşadıkları eziklik ve dışlanmanın yanı sıra, kapalı cezaevlerinde mutlaka hafta içi ve mesai saatlerinde yaptırılan mahkum ziyaretleri nedeniyle; hem derslerinden kopuyorlar, hem psikolojileri alt üst oluyor, hem de istemsiz devamsızlık yüzünden sınıfta kalma korkusu yaşıyorlar! Yargı paketi içinde, örgün öğretime devam eden mahkum çocukları için kapalı cezaevlerinde de hafta sonu ziyaret imkanı sağlanmalıydı! Anne babalarını ıslah etmeye çalışırken evlatlarını da mı kaybedelim efendiler?

10-Bazen belgesellerde izlemiştir; anne kuş veya hayvanlar yavruları arasından zayıf veya hasta gördüklerini bilerek aç bırakır veya öldürüp yerler. Diğerlerini yaşatmak ve israftan kaçınmak için. Bizim Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığımız da aynen böyle yapıyor! Bir mahkumun dışarıda birden fazla çocuğu olsa da içlerinden sadece birisini seçerek maddi destek (şu anda 5.000 TL civarında olduğunu öğrendim) veriyor, diğerlerini yok sayıyor! Hem okullarının ihmal edilmesine göz yumarak, hem de maddi desteği sadece birisine vererek, bizzat devletin kendisi bu çocukları suça itilen çocuklar kategorisine zorlamış olmuyor mu? Böyle huzursuz, güvensiz ve sağlıksız yetişen çocuklar ileride topluma faydalı ve uyumlu bireylere dönüşebilir mi? Kendi elimizle topluma dert kaynakları üretmeye devam etmeyelim artık!

Sonuç olarak;

Yargı ve af denilince, **öğrenci affı** gibi alakasız ama kelime benzerliği olan veya doğrudan yargıyla ilgili çok sayıda sorun ve beklentiler de var elbette. Örnek verdiğim bu 10 maddenin, kişilere ve dini değerlere hakareti tarifeye bağlama telaşından daha önemsiz ve gereksiz olduğunu kim söyleyebilir? Meclisimize ve Vekillerimize yakışan; Millet'in sesini duymak, feraset ve dirayetle sorunlarına acil çözüm bulmaktır! Çok geç olmadan, daha fazla mağduriyet yaşanmadan, yeni seçim hezimetlerine yol

açmadan, duyurmak ve hatırlatmak da acizane emeğimiz olsun...

Kamu Yönetiminde Haksızlık ve Ayrımcılık Olur mu?

Adalet devletin dini ise, haksızlık ve ayrımcılıkta bu dinin en büyük günahlarından olsa gerek! Kamu yönetiminde adalet ve istikrar halkın huzur ve emniyetinin teminatıdır. Güvenlik, sağlık, eğitim gibi temel ihtiyaç ve uygulamalar vatandaşlık konforunu ve bağlılığını geliştiren unsurlardır.

Kamunun yazılı konuşma dili mevzuat, beden dili ise, icraat tercihleri ve uygulamalarıdır. Bazen mevzuata, bazen de uygulamalara sirayet eden haksızlık ve ayrımcılık gibi olumsuzluklar yüzünden halkta huzursuzluk, güvensizlik gibi negatif sonuçlar gelişir. Halkın kültür ve değer yapısına uygun düşmeyen yasal düzenlemeler bu kopuşu derinleştirir, telafisi güç ve pahalı sıkıntılara yol açar.

Bu izahımızı bazı örnekler ile açıklayarak yaşanan haksızlıkları ve ayrımcılıkları gösterebiliriz:

Milletvekillerinin kendi maaş, emeklilik, sağlık ve sosyal haklar konusunda ne kadar abartılı ayrıcalıklar yaptığını duymayan kalmamıştır. Meclisimizin yarısı hem emekli vekil, hem de aktif vekil maaşını aynı anda alabilecek kadar rahat ve pervasız siyasetçilerimizle doludur. Her fırsatta tatile çıkma konusunda da müthiş başarılıdırlar!

Devletin kanunlarına göre, memurlara yapılan maaş zamları aynı oranda emekli memurlara da uygulanır. Kanuna karşı adeta hile yapılarak, memurlara seyyanen zam uygulamasıyla emekli memurlardan zam kaçırılması güncel bir haksızlıktır. Memur ve emeklisine öz-üvey evlat ayrımcılığı yapma geleneği doğmuştur!

Sözde "Toplum Yararına Proje" diye bir garabet uydurularak, İŞKUR organizasyonu ile bazı kamu hizmetlerinin karşılanması için İşsizlik Fonu peşkeş çekilir gibi harcanmaktadır! TYP kapsamında işe

alınan insanlarımız, ömür boyu sadece 9 ay insan muamelesi yapılarak, asgari ücretle çalıştırıldı. 9 ayı dolan insanlar adeta sokağa atılarak, başıboş hayvanlardan daha sahipsiz bir duruma düşürüldü! Bir daha hiç kimse muhatap alınmadılar. Yeni kurbanlar ile bu haksız ve istikrarsız istihdam garabetine devam edildi.

İş ve çalışma mevzuatına göre, hiç kimse asgari ücretten daha az bir maaşla çalıştırılmaz. Doğum, evlilik, hastalık, bayram tatili gibi temel özlük haklarından mahrum bırakılmaz. Ama, acil ve geçici durumlar için düşünülen ekders ücretiyle eğitim hizmetini sağlama yöntemi aşırı esnetilerek, esas ve sürekli personel istihdamı için kullanıldı. Amacından çıkartılarak 20 yıldan fazla süredir kamuda insafsız emek sömürüsüne döndürüldü. Ekders ücretiyle öğretmenler, memurlar, Kur'an öğreticileri, ustalar, antrenörler, sosyologlar, hemşireler, sosyal çalışmacılar istihdam edildi. Milli Eğitim, Gençlik ve Spor, Kültür ve Turizm, Aile ve Sosyal Politikalar, Tarım ve Orman Bakanlıkları ile Diyanet İşleri başkanlığı gibi kurumlarda, istihdam kanseri gibi emek sömürüsü aracı olarak yaygın kullanıldı. Sosyal Güvenlik Kurumu ve Türkiye İnsan Hakları Kurumu gibi doğrudan sorumlu yapılarımız, bu sömürüye, kölelikten beter şartlara kör, sağır ve dilsiz kaldılar. Haksızlığın kamu tarafından yapılması kahreden bir sessizliğe neden oldu! Deprem bölgesindeki ekonomik yardımlarda bile kadrolu-ekdersli ayrımcılığı yaptılar. Ekdersli çalışanlara zırnık kadar bile deprem tazminatı vermediler!

Güya, kadın ve erkeği fitrata aykırı bir şekilde birbirine eş ve eşit yaptık! Ama hemen ardından kurnazlık göstererek kadının lehine, erkeğin aleyhine ayrımcılıkları bu temel ilkeden muaf tuttuk! Kadın beyanına esas iftira ve haksız muhakemenin önünü açan İstanbul Sözleşmesinden kalan 6284 yasasını ve diğer yasalarımızdaki zehirli etkilerini temizlemedik! Süresiz nafaka zulmüyle, velayet haksızlıklarıyla, soy emniyetini iptal etmeyle ve daha birçok şeyle kadına üstün ve ayrı, erkeğe doğuştan suçlu önyargılı yaklaşımı kamu yönetimine yansıtık. Kadın dernekleri federasyonu başkanının "kadın hareketi olarak devlet mekanizmasından daha güçlüyüz" hezeyanının kamu yönetimince sessiz kalınarak kabullenildiğini izlemek zorunda kaldık!

"İnsanı yaşat ki Devlet yaşasın" felsefesinden koparak, "köpekleri yaşat ki insana ne olursa olsun" kanunlarını çıkardık! İnsana vermediğimiz değeri başıboş köpeklerle gösterdik! Devletin hayvanlar arasında ayrımcılık yapmasını, her şeyinden yararlandığımız besi hayvanları ve yaban hayvanlarına karşı köpekleri tanrısal ve dokunulamaz bir makama getirmesini önleyemedik!

Taşeronla son veriyoruz diye ortaya çıkarken, hem taşeronlar arasında kelime ve tarih oyunları ile ayrımcılığa maruz kalanları gizledik, hem de kadroya alıyoruz diye kandırdığımız belediye taşeronlarını belediye şirketlerinde daha beter şartlarda çile çekmeye zorladık! Çakma unvanlar ile resmi memuriyet görevlerini yetkisiz personele yaptırarak. Belediyelerde haksız ve adaletsiz istihdam modelleri geliştirdik. Çalışma barışı ve huzuru diye bir şey bırakmadık!

Şehit ve Gazi verdiklerinde Güvenlik Korucularımızın, Uzman Çavuşlarımızın, Astsubaylarımızın yanında en ateşli Vatan Millet Sakarya nutuklarını attık! Şehit ailelerinin yanında üzgün pozlar verdik! Ama gündem değişince bu kahramanlarımızın meslektaşlarını anında unutarak, haksız, yetersiz ve vefasız şartlarda görev yapmalarını, emekli olunca sefaletle düşmelerini önleyemedik! Diğer kamu çalışanlarına verilen temel hakları güvenlik kahramanlarımıza çok gördük. Adaletin tecellisi için görev yaparken canıyla, sağlığıyla ve bazen ailesiyle toptan etkilenen İnfaz Koruma Memurlarımızın, sanki Genel İdari İşler yapıyorlarmış gibi absürt kadro uygunsuzluğunu devam ettirdik!

Kadınlarımız arasında doğum borçlanması, erkekler arasında askerlik borçlanması gibi haksız ayrımcılıklar yaptık. İş ve risk açısından çalışan kabul edilirken, hak ve imkânlar açısından öğrenci sayılan çırak ve stajyer mağdurlar grubu oluşturduk. EYT düzenlemesinde, sanki kasıtlı olarak mağdur bırakılan kısmi emeklilik ve 5000 gün prim mağduru çifte kavrulmuş mazlumlarımız oldu!

Trafik kurallarının kontrol ve cezalandırmasında haksızlıklar ve ayrımcılıklar yaptık. Aşırı hızlı gidenleri, trafik ışıklarına uymayarak daha çok insan ölümüne neden olabilecekleri puan aflarıyla affettik. Ama ölümlü kazaya karışmadan alkol kabahatini işleyenleri, çok uzun sürelerce tam hak iptali ve SÜDGE gibi eziyet uygulamaları ile canlarından bezdirdik. Sadece sürücüleri değil, onlar ile birlikte geçimleri bağlı olan eş ve çocuklarını da ekonomik yoksulluğa düşürdük! Ceza ve afta ölçüyü, kişiselliği, ıslah ediciliği terk ettik!

Velhasıl, kamu yönetiminin vatandaşa yaşattığımız haksızlıklar ve ayrımcılıklar sayfalarca yazsak yetmeyecek kadar çok ve ayrıntılıdır maalesef. Başta da belirttiğimiz gibi devletin dini adalettir! Vatandaşların kendilerini değersiz, adaletsiz ve korunmasız hissetmesine neden olan sıkıntılı mevzuat ve uygulamalar acilen düzeltilmeli, toplumsal refahın ve huzurun geliştirilmesi için gereken yapılmalıdır!

Diyeceksiniz ki bu sorunların hepsi birden çözülür mü? En azından yıllardır talep edilen toplumsal beklentilerin çözülmesi için ortak duamız olsun! Yüce Rabbimizin "***İçinizden hayra çağıran, iyiliği emredip kötülüğü meneden bir topluluk bulunsun.***" (Al-i İmran/104) emrine icabet edelim öyle değil mi dostlar?